

İnek ve deve ve keçi ve koyun olarak süt fabrikaları olan validelerin memelerinde,

İkinci âyet:

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبَنًا
خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

âyeti, ibret-feşan bir fermandır. Evet, başta inek ve deve ve keçi ve koyun olarak süt fabrikaları olan validelerin memelerinde, kan ve fışkı içinde bulaştırmadan ve bulandırmadan ve onlara bütün bütün muhalif olarak hâlis, temiz, safi, mugaddi, hoş, beyaz bir sütü koymak; ve yavrularına karşı o sütten daha ziyade hoş, şirin, tatlı, kıymetli ve fedakârane bir şefkati kalplerine bırakmak; elbette o derece bir rahmet, bir hikmet, bir ilim, bir kudret ve bir ihtiyar ve dikkat ister ki fırtınalı tesadüflerin ve karıştırıcı unsurların ve kör kuvvetlerin hiçbir cihetle işleri olamaz.

İşte böyle gayet mu'cizeli ve hikmetli bu sanat-ı Rabbaniyenin ve bu fiil-i İlahînin, umum rûy-i zeminde, yüz binlerle nevilerin, hadsiz validelerinin kalplerinde ve memelerinde aynı anda, aynı tarzda, aynı hikmet ve aynı dikkat ile tecellisi ve tasarrufu ve yapması ve ihatası, bedahetle vahdeti ispat eder.